

Den Gang Slottet brændte, var der ærede Medborgere, der vare meget hidse efter at kaste Skylden for denne Brand over paa en enkelt politisk Side, ja, over paa en bestemt politisk Person, og man fik travlt med Op- raab om at faa Slottet genopbygget og at faa det udsmykket — Op- raab, der utvivlsomt vare godt mente, men dog havde en stærk politisk Bismag. Jeg tror, at den Maade, hvorpaa man fra første Færd tog paa dette Spørgsmaal fra Højres Side, har været en medvirkende Aarsag til, at man her i Føl- lingen, hvor den Side ikke har været den dominerende, har været om ikke ligegyldig for denne Sag, saa dog ikke har haft saa stærk Interesse for den, som man ellers vilde have haft. — Med Hensyn til det Foredrag, vi nu hørte, skal jeg blot gøre den ene Bemærkning, at jeg meget godt kender de Vanskeligheder ved den køben- havnske Postomdeling, som det ærede Med- lem omtalte; men jeg vilde kun ønske, at det ærede Medlem, der har et saa aabent Dje for Samfærdslen og Postvæsenet i Køben- havn, heller ikke vil lukke sit Dje eller sin Haand, naar der er Spørgsmaal om Lan- dets Samfærdselsforhold. Paa Landet er man ikke saaledes stillet, at man faar sin Post tidlig om Morgenen, til Middag og om Aftenen. Man er glad ved at kunne faa den een Gang om Dagen til nogen- lunde stikkelig Tid. Jeg gør denne Be- mærkning for en anden Gangs Skyld — Der er et Forstag, med Hensyn til hvilket jeg har troet at burde indtage en Særtil- ling, nemlig angaaende en Bevilling til en udvidet Dampskibsforbindelse mellem Kal- lundborg og Aarhus. Jeg hørte, at det ærede Medlem for Københavns 4de Valg- krets nærer Frygt for, at den paatænkte Rute ikke vilde blive tilstrækkelig god. Han frygtede, at man vilde faa tarvelige Skibe paa denne Rute og i det hele ikke koste til- strækkeligt paa dens Udvikling. Det ærede Medlems Frygt i saa Henseende er, om jeg saa maa sige, min Trøst. Jeg vilde sætte Pris paa, at den i Løbet af et Par Aar vil vise sig ikke at være god, thi det er ikke den Vej, vi skulle gaa. Det er et Spørgsmaal, om vi saa knebent, som vi for Øjeblikket have det med Midler til Samfærdselens Udvidelse, skulle gaa til Op- rettelse af en ny gennemgaaende Rute til Sjælland. Efter at Staten har kostet saa betydeligt paa den gennemgaaende Rute over Bælterne til Dampfærger, Dampfærgelejer, Skibtog og Etsprestog, hvad jeg ikke i og for sig har noget imod, efter at man har ofret saa meget paa en enkelt gennemgaaende Rute og samtidig maatte forsømme Samfærdslen

paa andre Punkter, er det tvivlsomt, om den bør oprette en Konkurrence rute paa Befest- ning af Ruten Korsør—Nyborg. En stor Del af det Gods og de Personer, der nu gaa over Store- og Lillebælt vilde jo gaa over Kallundborg til Aarhus, og Staten vil saaledes skabe en Konkurrence til den Rute, den har i Forvejen. Det foretkommer mig at være en lidt tvivlsom økonomisk Affære, og det undrer mig, at den ærede Indenrigs- minister, som ellers har et ret godt Blik for Sparommelighed med Samfærdselsmidler, i alt Fald i visse Retninger, vil være saa tv- rig for at faa en Konkurrence i Stand til hans egen Rute over Bælterne. Naar der er Spørgsmaal om en Bane langs Kysten, protesterer han meget energisk imod, at no- gen faar Lov til at konkurrere med ham der; men naar der er Spørgsmaal om en Rute Kallundborg—Aarhus, har han ikke noget imod at rejse en, som man formodentlig mener, meget virksom Konkurrence med den kostbare Rute, vi have i Forvejen. Hvis der overhovedet burde være Tale om at skabe en ny Rute af Hensyn til den nordlige Del af Sjælland, tror jeg ikke, at den skulde gaa over Kallundborg, men en anden Vej. Jeg tvivler om, at vi overhovedet bør gaa til en ny gennemgaaende Rute, men hvis det skulde ske, saa burde den gaa over Sjæl- lands Odde til Grenaa eller et Punkt der i Nærheden. Opgaven ved en gennemgaaende Rute her til Lands er jo at slippe saa let som muligt over Søen, at forkorte Damp- skibsturen. Ellers maatte man have en gennemgaaende Jærnbaneforbindelse; men det nordlige Sjælland kan nøjes med en gennemgaaende Dampskibsforbindelse, og Opgav- en er da at udgaa en lang Sørejse, men saa er Vejen ikke over Kallundborg—Aarhus, men over Sjællands Odde til Grenaa. Jeg har, saa godt jeg har kunnet, sat mig ind i Søfortet og fundet, at der fra Kallundborg til Aarhus er 12 Mil, men naar man fra Sjællands Odde gaar til Grenaa, eller hvor Forholdene ellers der i Nærheden maatte tilfælde at gaa i Land, har man kun 7 Mil at sejle. Det spiller en væsentlig Rolle, om man kan slippe med 7 Mil Sejlads eller skal gøre 12 Mils Sejlads. (Ordføreren [Ruten]: Man kan jo gaa over Fyn, naar man frygter for at blive søsyg). Den ærede Ordfører siger, at man kan gaa over Fyn. Det er netop de Herrer fra Nordjylland, hvortil den ærede Ordfører hører, i hvis Interesse jeg taler. Jeg mener, at naat vi af Hensyn til Nordjylland skulle oprette en ny Rute, saa bør det være den bedst mulige Rute. Jeg under de Herrer det bedst mu- lige. Skulle de sejle 12 Mil fra Kallund-